

Brussel, 21 februari 2024
Persbericht ACV

CRB rapport: de Belgische lonen lopen achterop

Vandaag publiceerde de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) belangrijke cijfers over de gemiddelde uurloonkost in België en in onze drie buurlanden Duitsland, Frankrijk en Nederland. Conclusie: van een Belgische loonhandicap is al een aantal jaren geen sprake meer voor wie alle gepubliceerde cijfers naast elkaar legt. Er is in ons land wel degelijk marge voor substantiële loonsverhogingen.

De berekeningen mét sjoemelsoftware

De loonnormwet van 1996, die aangepast werd in 2017 door de regering Michel, bepaalt dat de Belgische uurloonkost vanaf 1996 niet sneller mag evolueren dan het gemiddelde van de uurloonkost in Nederland, Frankrijk en Duitsland. Het 'officiële' loonverschil sinds 1996 zal volgens de verstrengde berekeningswijze van 2017 volgens de CRB 1.8 % bedragen op het einde van 2024 .

De werkelijke gemiddelde uurloonkost is voor de ondernemingen echter een stuk lager dan de uurloonkost die gebruikt wordt om de vergelijking met onze buurlanden te maken. Met de loonsubsidies en een aantal kortingen op patronale SZ-bijdragen mag immers geen rekening gehouden worden. Dit is de zogenaamde sjoemelsoftware.

De berekeningen zónder sjoemelsoftware

De CRB berekent ook wat het werkelijke loonverschil is als loonsubsidies en RSZ kortingen wel in rekening worden gebracht. Die loonsubsidies en kortingen op SZ-bijdragen nemen alsmaar toe en bedragen volgens het CRB rapport momenteel 5,6% van de loonmassa. Dat is 20 maal meer dan in Duitsland (0,24%) en 5 maal meer dan in Frankrijk (1,22%) of Nederland (1,01%).

Als dit in rekening wordt gebracht dan blijkt dat de gemiddelde Belgische uurloonkost in 2022 3.8% lager ligt dan de gemiddelde uurloonkost van de buurlanden. Omdat de Belgische lonen door de automatische loonindexering in 2022 en 2023 voorop liepen op de lonen in de buurlanden, mag verwacht worden dat die achterstand op de buurlanden de komende jaren verder oploopt want in de buurlanden wordt nu volop een inhaaloperatie doorgevoerd.

In een eerlijke vergelijking moet ook gekeken worden naar het verschil in productiviteit tussen ons land en de buurlanden. Een Belgische werknemer is immers een stuk productiever dan zijn collega uit Duitsland, Nederland of Frankrijk. Als we de

uurloonkost in verhouding bekijken met de productiviteit per uur, dan blijkt een Belgische werknemer 2,8% 'goedkoper' te zijn dan zijn buitenlandse collega, ondanks een hogere Belgische uurloonkost.

Conclusie

Er is in ons land wel degelijk marge voor substantiële loonsverhogingen. De historisch hoge winsten die bedrijven boeken bewijzen dat. Het rapport van de CRB toont aan dat de winstgevendheid (nettorendabiliteit) nu beduidend hoger is dan het gemiddelde van de drie buurlanden; enkel de Nederlandse ondernemingen zijn nog iets winstgevender dan de Belgische.

De loonevolutie wordt in ons land echter in een kunstmatig carcan gehouden door de heel rigide loonnormwet. Door de minieme of onbestaande onderhandelingsmarges die deze loonnormwet genereert, worden sectorale loononderhandelingen, die garanderen dat alle werknemers mee genieten van de welvaartsstijging, onmogelijk. Werkgevers maken dan maar gebruik van – strikt genomen illegale – individuele loonopslag om werknemers aan zich te binden.

We stellen ook vast dat dankzij het systeem van de automatische loonindexering de koopkracht en binnenlandse consumptie op peil bleef. Waardoor onze economie zelfs 1,5% kon groeien vorig jaar. In vergelijking met de buurlanden is dat een 1,3 procentpunt sterkere groei. Met faire loononderhandelingen in een evenwichtig kader zou onze economie er nog beter aan toe zijn.

David Vanbellinghen, ACV Pers- en informatiedienst

0477 37 88 17

David.Vanbellinghen@acv-csc.be

www.hetacv.be